

[Glistrup.]

gen, der ville sætte ind på at ville værne og hjælpe Danmark, mens derimod jeg skulle være én, som var så ligeglad med, hvordan vi værnede, og hvordan vi beskyttede og bevarede Danmark.

Jeg synes ærlig talt ikke, at det er nogen rimelig måde at diskutere på. Jeg tror, at både hr. Ninn-Hansen og jeg og alle andre i dette folketing er indstillet på, at vi meget, meget gerne vil værne og bevare Danmark, og vi skal ikke begynde at give hinanden karakterer og sige, at hr. Ninn-Hansens værnevilje er til $mg -$ og min er til $mg +$, eller hvad vi nu ellers kunne inklade os på. Skal vi nu ikke være enige om, at vi alle sammen meget gerne vil forsvare, og vi vil meget gerne bevare Danmark. Dér, hvor vore veje skilles, er, at vi forsøger hver for sig i et så dybt alvorligt spørgsmål at gøre os vore tanker og overvejelser om, hvordan vi gør det mest effektivt. Og her må jeg da tage til efterretning og fuldt ud respektere, at hr. Ninn-Hansens resultat af den tankevirksomhed, som hr. Ninn-Hansen har udfoldet, er blevet, at man forsvarer Danmark bedst med panser og plade og jagere og undervandsbåde osv.; med det kan man nok bevare dette flade lille dejlige smilende Danmark over for den nation, der ligger 3 minutters flyvetid herfra med sit vældigt opbyggede mammutvåben. Det er hr. Ninn-Hansens konklusion, og det må være hr. Ninn-Hansens konklusion.

For mig har det været sådan, at de ord, der blev udtalt fra denne talerstol for generationer siden: hvad skal det nytte, i allerhøjeste grad er noget, der stadig har præget også mit forsøg på efter bedste evne at tage stilling til det problem, hvor hr. Ninn-Hansen og jeg og alle andre vil nøjagtig det samme, nemlig forsvaret af Danmark. Og det problem, som blev stillet så mejslende klart op dengang for snart 100 år siden, sammen med de erfaringer, vi gjorde i april 1940, men skam også de erfaringer, vi gjorde i 1943-44-45, har fået mig til at få den indstilling, at den måde, vi bedst forsvarer dette land på, er ved at danne en frihedsbevægelse, når fjenden er i landet. Men det at ville føre krig, før fjenden kommer i landet, er noget, som for mig at se ikke er den rigtige måde.

Det er de ting, som hr. Ninn-Hansen har

villet inddrage her i denne debat i dag, og jeg må sige rent ud: hvad har det dog med debatten at gøre? For hvis man virkelig havde den indstilling, som hr. Ninn-Hansen sagde at man absolut ikke ville have, at Danmark skulle forsvares, ja, så måtte man da gå hen og stemme ja til disse flykøb. Denne sag vil meget hurtigt udvikle sig til militærpolitikens Jens Jørgen Thorsen-affære, denne sag vil i den grad være egnet til at ophidse befolkningen imod at have noget som helst med militær og militæroprustning at gøre, og de mennesker, der ikke vil have noget forsvar af Danmark, må da virkelig stemme ja til dette eventyrligt vanvittige og afsindige køb, som man her er ude på. Det bliver jo ikke 2,4 mia kr., det bliver nok her for den første levering nærmere 5 mia kr., vi kommer af med, og for den næste levering formentlig både 10 og 12 og 15 mia kr. Det er virkelig med til at få befolkningen til at vende sig i harme og oprør imod militærpolitikken, hvis man følger hr. Ninn-Hansens opfordring til, at man i dette tilfælde skal stemme ja, fordi nogle amerikanske rustningsfabrikker har fået manglende køberpotential, efter at USA har trukket sig ud af krigen i Vietnam og man derfor absolut skal binde os små NATO-lande i Europa — de store er for kloge og for stærke til at inklade sig på det — disse enorme milliardudgifter på halsen. Efter al sandsynlighed vil det for en dansk gennemsnitsfamilie blive både 15.000 og 20.000 kr., vi belaster familien med som den reelle følge af den beslutning, vi tager i dag, og dermed skaber vi en basis for, at den linje, som hr. Ninn-Hansen siger at han vil følge, går den anden vej.

Min taletid er ikke længere, jeg må derfor bare slutte af med, at jeg vil ikke beskyldte hr. Ninn-Hansen i samme sprogbrug, som han beskyldte mig, for at være en 5-kolonemand, der går kommunisternes ærinde. Det tror jeg ikke hr. Ninn-Hansen er, men det ville have svaret til, om jeg havde konkluderet på den måde, hvis jeg havde brugt den samme mønt, som han brugte over for mig.

Ib Nørlund (DKP):

Hr. Søgaard gav et ejendommeligt råd ved indledningen af denne debat, han opfordrede til at stemme for bemyndigelserne og